

# IF Svea – glimtar från en hundraårig idrottsepok

Av Helena Karlsson

I Sverige finns en lång föreningstradition. Nya föreningar bildas och utvecklas medan andra upphör. För att de föreningar som läggs ned inte ska försvinna spårlöst är det viktigt att deras historia sparas för eftervärlden. Ett sådant exempel är den numera upphörda Idrottsföreningen Svea (IF Svea), vars arkiv tagits omhand och vars historia därmed blivit bevarad.

Sedan århundraden har människor hållit på med idrott av olika slag. I början av 1900-talet blev utövandet mer organiserat då idrottsrörelsen blev en folk-rörelse. Bland de många föreningar som tillkom kring sekelskiftet fanns IF



Svea, bildad den 4 april 1902. Syftet med verksamheten var att ”genom gymnastik, idrotter och goda nöjen bereda sina medlemmar sund kroppslig rekreation”. I stadgarna framhölls att ”i föreningen äger även kvinnlig person rätt att ingå” men då som passiv medlem. Den idrott som utövades var förbehållen männen.

*IF Svea bildades 1902, stadgar trycktes 1908. IF Sveas arkiv, Arkiv Sörmland/Eskilstuna stadsarkiv*

En av de idrotter där IF Svea snart gjorde avtryck var vattenpolo. År 1912 blev klubben distriktsmästare. Laget bestod främst av spelare som inte hade platsat i Eskilstuna simsällskaps (ESS) pololag och som därför sökt sig till IF Svea där en polosektion därmed kunde bildas. I mästerskapsfinalen var det de gamla klubbkamraterna i ESS som stod för motståndet. Att vinsten innebar en skön revansch kan knappast betvivlas!

*Pololaget poserar efter vinsten i distriktsmästerskapet 1912. Foto: Ebba Lindegren. IF Sveas arkiv, Arkiv Sörmland/Eskilstuna stadsarkiv*

Framgångar skördade IF Svea också på fotbollsplanen där laget blev distriktsmästare 1909, 1911 och 1912. År 1936 utökades sektionen kraftigt då Grangärdets bollklubb uppgick i föreningen. Grangärdets lag hade bildats ett par år tidigare av



ett gäng bollentusiaster, som dock saknade träningsplan och därmed möjligheter till fortsatt spel på egen hand. Genom samgåendet med IF Svea fick bröderna Eriksson och de andra grangärdetgrabbarna tillgång till planerna vid Tunavallen och slapp de tuviga och backiga gräsplättar de hittills varit hänvisade till. Med en sådan förstärkning i laget dröjde det inte länge förrän



det blå- och gulrandiga IF Svea började klättra i seriesammanhang – ivrigt påhejat av sina supportande damer.

*Hejarklacken på Snälltorpets fotbollsplan, 1940-tal.  
Foto: okänd. IF Sveas arkiv, Arkiv Sörmland/Eskilstuna stadsarkiv*

Sejouren i division III under 1940-talet utgjorde höjdpunkten. Senare var det spel i lägre divisioner som gällde för fotbollslaget, som i början av 1970-talet klassades som ett av landets sämsta!

En handbollssektion bildades 1940. Lagets hemmamatcher spelades i gamla tennishallen, där stämningen ofta var på topp. År 1949 stängdes emellertid hallen för gott, ett stort avbräck för alla handbollsspelande klubbar i staden. Det skulle dröja ända till 1955 innan en ny hall – Sporthallen – kunde invigas. Då var det bara GUIF som fortfarande hade handbollslag. När det åter fanns match- och träningslokaler att tillgå återupptog snart flera klubbar, däribland IF Svea, handboll på programmet. För sveaiterna blev det en lyckosam satsning. Genom seger mot Tunafors med överlägsna 23-13 i januari 1957 hade laget återigen kvalificerat sig för spel i div. III.

*Sveas handbollslag i gamla tennishallen strax innan stängningen 1949. Foto: okänd. IF Sveas arkiv, Arkiv Sörmland/Eskilstuna stadsarkiv*



När IF Svea i samband med jubileet 2002 beslutade att avveckla den under senare år allt mer tynande verksamheten, gick en hundraårig sammanslutning i graven. Tack vare det arkivmaterial som sparats finns ändå spåren efter den sekellånga verksamheten kvar och föreningens historia bevaras för framtiden.